

KOIVISTON viesti

Nro 4 Huhtikuu 2009

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Piirakkakurssi Turun Kajuutassa

Iloinen oli tunnelma kajuutassa kun toistakymmentä eri-ikäistä piirakanpyörittäjää kokoontui Kirsti Laaksosen oppiin. Uusi hella sai panna parastaan, jotta jauhopeukalojen puristamat piirakat saivat pintaansa kauniin värin ja maukkaan maun. Uutuusiakin tarjottiin vanhojen perinteisten rinnalla. Olivat siinä suut muikkesti hymyssä kun maisteltiin lanttu-aurajuusto-, rusu/pirana/hakkelus-, peruna-, juhla- ja puolukka-porkkanapiirakoita. Todettiin, että samalla saatiin oppia opettajillekin, kun ensi kesäjuhilla on ohjelmassa lauantaina 7-17 vuotiaille leivontapiste.

Eero Ahtikari

*Teksti: Päivi Rikkola,
kuvat: Jorma Kallonen*

Piirakkakurssit ja -päivälliset Järvenpäässä

Vatnuorin Kyläyhdistyksen piirakkapäivälliset Järvenpään Kinnarin koululla sunnuntaina 22.02.2009 saivat tänä vuonna uuden ilahduttavan piirteensä – piirakkakurssin. Vuosi sitten Pornaisissa aloitettu ja suuren suosion saanut juhla sai näin arvoistaan jatkoa.

Piirakkakurssille osallistui yli kaksikymmentä innostunutta kurssilaista, joista valtaosa oli sukujuuriltaan Vatnuorista. Paikalla oli useampi monen polven suku; isovanhemmat, lapset ja lapsenlapset samasta perheestä. Nuorin leipuri oli 3v. ja vanhimmat 80v. Lisäksi mainittavan arvoinen asia on se, että mukana oli myös muutama mies. Kurssin pääemäntänä toimi ansiokkaasti Paula Hovi.

Kurssilla valmistettiin sunnuntain päivällisten piirakat. Ohjelmassa oli rusu-, kaali-, porkkana-puolukkapiirakkaa, karjalanpiirakoita, perunapiirakoita ja laskiaissunnuntain vuoksi myös

laskiaispullia. Kurssin piti alkaa aamulla kymmenen maissa, mutta innokkaimmat olivat paikalla heti yhdeksän jälkeen ja ehtivät kuoria potut, porkkanat ja lantut, sekä laittaa riisipuuronkin tulelle jo ennen kymmentä. Ruistaikin aito juuri saatiin Kupiaisen Eevalta. Kurssi eteni rivakasti Paulan, Eevan ja muiden ”konkareiden” opastaessa jokaista vuorollaan. Kaikki pääsivät kokeilemaan eri työvaiheita ja saivat vielä kotiin viemiseksi piirakoiden reseptit. Viimeinen piirakka saatiin uunista ulos viideltä. Kahvitauolla maisteltiin tietysti itsetehtyjä lämpimäisiä.

Tiedättekö?

1. Mitä entisajan Koivistolaiset nimittivät natsiksi?
2. Milloin pidettiin tupakaisia?
3. Minä vuonna mainitaan aikakirjoissa Koivisto ensimmäisen kerran itsenäisenä seurakuntana?
4. Kuka koivistolainen oli Rannan kihlakunnan edustajana säätyvaltiopäivillä?
5. Minä vuonna Humaljoen nuorisoseura sai oman talon?
6. Mikä ammattikoulu toimi Koiviston kirkonkylässä vuosina 1907-1918?
7. Milloin perustettiin Koiviston maamiesseura?
8. Mitkä kuusi Koiviston kansakoulua aloitti toimintansa v.1903?
9. Kuinka monta kalastajaseuraa toimi Koivistolla v.1938?
10. Minkä Koiviston kylän asukkaiden aloite johti toripäivien järjestämiseen Koiviston kirkonkylään?

Vastaukset 8:lla sivulla

Kurssin avaus, esittely ja Paula Hovin käskynjako.

Puheenjohtaja Helge Teikari kertoi tulevan kesän suunnitelmista.

jatkuu sivulla 6

Piirakkapohjan valmistusta

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Merta edemmäs, vai kuuhun asti?

Ensimmäinen suomalainen sisunautti valmistautuu avaruuslentoonsa. Tuo kolmannen polven karjalainen, Amerikan siirtolainen suuntaa tiensä ei vaan uusille mantereille vaan tähtiin. Kuinka paljon hän ajattelee utelaisuudestaan, levottomuudestaan, rohkeudestaan johtuvan karjalaisuudesta, kuinka paljon jostain ihan muusta? Tätä olisi jännittävä päästä kysymään.

Itselleni kolmen sukupolven takaiset asiat ovat hyvin läheisiä. Olin mielissäni kun Tähtikypään Heimon syntymäpäivillä tutustuin yhteiseen sukulaistemme, jonka enomies oli miehistönä laivuriijän Alli kuunarissa. Sain häneltä sittemmin pari valokuvaa laivasta ja miehistöstä, voi miten kaunis mummo noissa nuoruuden kuvissa olikaan, ja kopioita postikorteista.

Postikortit olivat Mäkeläisen Einon, tarkemmin Santamäen Einon tervehdyksiä siskolleen. Kortit olivat päivitty 20- ja 30-luvuille Riikaan, Kristiinaan, Tukholmaan. Vähäeleisesti niissä kerrottiin kuulumiset, lastaukset, paluumatkan aikataulut ja terveiset kotiin. Käsiala erotti tekstit tämän päivän viesteistä, mutta sisältö oli samankaltainen.

Samalla lailla vähäeleisesti niitä omia merellisiä kokemuksia tuli viestittyä, muutama postikortti laitettua maailman meriltä. Miten sitä kortissa osaisi kertoa kaikesta siitä mitä koki ja tunsu. Niinpä viestit olivat useimmiten lyhyitä: pasaatituulet puhaltava ja aurinko paistaa, vaikka samalla olisi halunnut kertoa koko elämästä sykähdyttävistä kokemuksista.

Nyt katselen noita kortteja ja vanhoja valokuvia ja vertailen uudempaan. Purjelaiva on purjelaiva, väreistä voi päätellä kuvanotto aikakauden. Samalla mietin kuinka kauas sitä ihmisen pitäisi oikein matkustaa löytääkseen itsensä, maailman merille vai ihan kuuhun asti? Vai löytäisikö sen sittenkin tästä läheltä, jos vain osaisi ja ymmärtäisi tutkimusmatkailla ajassa, menneessä, nykyhetkessä ja tulevassa.

Lämmin kiitoksemme Teille kaikille, jotka kunnioititte rakkaamme

Elna Ratian

muistoa ja otitte osaa suruumme.

Erityisesti kiitämme Mäntsälän Kivistöntien Palvelutalon ja terveyskeskuksen vuodeosaston henkilökuntaa äitimme hyvästä hoidosta.

Omaisat

Hartaast´

Ristin salaisuus

Sanoma Jeesuksen rististä jakaa meidät ihmiset kahteen pääryhmään. Ainakin apostoli Paavalin mielestä. Hän nimittäin väittää, että "sanoma rististä on hullutusta niille, jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille, jotka uskomme, se on Jumalan voima ja viisaus".

Itse en voi paljonkaan todistaa niitten puolesta, jotka eivät usko Raamatun totuuksiin juuri tällä hetkellä. Voin todistaa itseni ja muiden uskovien puolesta, että tietoisuus siitä, että Jeesus on kuollut ristillä meidän puolestamme ja ylösnoussut kuoleman voittajana ensimmäisenä pääsiäisaamuna, on meidän elämässämme voiman ja tarkoituksenmukaisuuden lähde. Jeesuksen kärsimystä vastaan voimme ymmärtää omien kärsimystemme merkityksen ja niiden pienuuden, ettemme joudu valituksen ja katkeruuden tielle. Ylösnousemus puolestaan on järkevä peruste elää elämänsä tyytyväisenä ja aina toivorikkaana, sillä tiedämme, että "paremmat päivät ovat edessäpäin".

Mistä sitten johtuu, että "taivasten valtakunnan salaisuudet avautuvat" toisille, mutta jäävät iäti toisille avautumatta? Kunpa osaisimme siihen vastata, niin ainakin kaikki läheisemme ja ystävämme pääsisivät osallisiksi uskovien ilosta ja odotuksesta. Toisiamme hyvästellessämme toivottelemme, että taas voisimme pian tavata. Kuolinvuoteen äärellä vahvistamme toisiamme jälleennäkemisen ihanalla toivolla. Ihana tieto olisi, jos voisimme täydellä varmuudella luottaa siitä, että lähipiirimme, ainakin lapsemme olisivat kaikki ymmärtäneet ristin salaisuuden omalle kohdalleen.

Paastonajan lopussa ovat uskollemme tärkeimmät rakennusaineet. Kehotamme toisiamme menemään rohkeasti ristin luokse, katselemaan siinä Vapahtajaamme ja kiittämään Häntä siitä ihanasta lahjasta, jonka saimme,

kun Hän tuli tänne maanpäälle lunastamaan meidät Taivaallisen Isämme lapsiksi. Ajatella, että me synnin orjiksi tuomitut, olemme Jeesuksen kautta päässeet vapaaksi. Että voimme laulella ilovirsiä puhtaalla omallatunnolla. Että saamme tämän sumuisen ajan keskellä nähdä armon auringon pilkahduksia tyhjän ristin päältä. Että tuo risti onkin muuttunut armoistuimeksi, jonka päällä istuu kirkastettu Herramme, voiman antajamme.

Niinpä tänäkin vuonna aloitamme palmusunnuntaina toivottelemaan toisiamme "tuoreeksi, terveeksi!" koko seuraavaksi vuodeksi ja vaikka iankaikkiseen iloon asti. Meillä on todellakin oikeus uskon kautta Jeesuksen voittoon kokea itsemmekin voittajiksi ja taivaan perillisiksi. Nuorin veljeni lauloi äidin perässä Koiviston kotimme lattialla vanhaa veisua: "Oon tosin halpa mä maailmassa, oon köyhä aarteeton tässä maassa, mutt rikas taivaass on Isäni, Hän on mun aarteeni kaikkeni. / Hän antaa maalliset tarpeeni, suurempi kuitenkin on autuuteni, kun yli vaarojen mennä saan, iäistä autuutta nauttimaan" (tietysti lapsen kielellä ja mielellä)

Ihan onnellisia olemme tänäkin pääsiäisaikana, jos voimme yhtyä virren sanoihin: "Uskon ristin salaisuuteen; yöstä viet mun aamuun uuteen, Kanna kuolon saapuesssa, silmäin uneen vaipuesssa, minut paratiisiin".

Pääsiäisiloa ja vapautta toivotellen Valma Luukka

Elämäntoverini

Aukusti MATIKAINEN

s. 24.5.1919 Kuolemajärvi
k. 19.02.2009 Hamina

*Nyt aikaa mennyttä katselen
ja polkua yhteistä muistelen.
Oli kukkia varrella polun sen,
elon onnen, myös murheiden.
Niistä kukista teen seppeleen,
sinua siunaten, kiittäen kaivaten.*

Martta
Surua jakavat
sisaren ja veljen lapset perheineen

Siunaus toimitettu sukulaisten ja ystävien läsnäollessa 07.03.09.
Kiitos osanotosta

Rakkaamme
äiti, isoäiti

Sinikka ELORANTA

o.s. Ruottu

s. 19.12.1926 Koivisto, Patala
k. 19.03.2009 Tampere

*Kaipaus jäi meille,
mistä kerromme Teille.
Suru valtaa sydämen.
tunne ikuinen.*

Rakkauksella muistaen
Marianne ja Jules
Tom
Veljet perheineen
sukulaiset ja ystävät

Siunaus on toimitettu
läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Elvi Maria LAAKSO

s. 3.11.1919 Tiurinsaari
k. 7.3.2009 Turku

o.s. Heikkilä

*Murtuu elon siteet,
kaikki häviää.
Muiston kauniit kiteet
vain pysyviksi jää.
Kaipauksella muistaen*

Omaisat

Siunaus toimitettu
28.3.2009 Paraisilla.

Eeva Ratia 27.11.1919 – 28.2.2009

Porvoon sairaalaan saapui maaliskuun 1. päivänä suruviesti. Sairaalan pitkäaikainen emäntä Eeva Ratia oli kuollut. Hän oli syntynyt Koivistolla Humaljoen kylässä. Isänsä oli laivuri, jonka kuunari kuljetti puutavaraa, elintarvikkeita ym. pitkin Suomenlahden ja Viron rannikkoja. Sisarusarjan vanhimpana Eeva ja joskus myös hänen sisarensa olivat mukana. Nuorempia sisarusia oli kaikkiaan kolme.

Eeva Ratia kuului siihen sukupolveen, joka antoi nuoruusvuotensa isänmaalle. Hän palveli viiden vuoden ajan Sotilaskotiliitossa. Tämä aika oli Eevalle hyvin merkityksellistä ja muovasi pitkälti hänen elämänsä katsomustaan.

Hän koulutettiin suur- talousemännäksi Järvenpään emäntäkoulussa jatko-opinnoissa Tampereella. Sairaalakeittiön vaatimuksiin hän oli tutustunut Marian ja Auroran sairaaloissa Helsingissä ja opiskellut erityisruo-

kavaliota Ruotsissa.

Eeva Ratia muutti Porvooseen 1940-luvulla. Aluksi hän työskenteli Ravintola Elannon palveluksessa ja 1949 lähtien Porvoon Sairaskodissa emäntänä.

Suunniteltaessa uuden aluesairaalan ravintokeskusta oli hänellä siinä merkittävä panos. Tavoitteena oli, että Porvoon aluesairaalaan rakennetaan ravintokeskus, josta potilasruoka toimitetaan suoraan potilaalle. Tämä oli urauurtavaa Suomessa. Eeva Ratia oli opintomatkoillaan mm. Ruotsissa tutustunut keskitettyyn ruoanjakeluun ja sai tekniikan sekä lääketieteen ja hoitotieteen edustajat vakuuttuneeksi järjestelmän tuomista eduista.

Pian Ratian asiantunte- musta tarvittiin laajemmissa piireissä. Suomen olympiakisoihin vuonna 1952, kutsuttiin Eeva Ratia latinalais-amerikkalaisten urheilijoiden muonituspäälliköksi.

Eeva Ratian työtoveri on luonnehtinut häntä: ”Hän oli vahva ja värikäs persoona. Hän oli myös kunnioitettu ja arvostettu pääemäntämme. Hänen hyvässä opissa ja ojennuksessa työt opittiin tekemään huolella ja ripeästi. Hän oli vaatimainen työn tulosten suhteen, mutta myös kannusti ja antoi tunnustusta

hyvin tehdystä työstä”.

Aika oli silloin toisen- laista. Kaikki tehtiin itse. Työpäivät olivat vaativia ja raskaita. Emäntää teiteltiin ja opit ja neuvot, jotka silloin saimme, ovat pysyneet muistissa. ”Muistamme Eevan rehtinä työtoverina, tiukkana neuvottelijana ja oman alan- sa asioita tinkimättömästi ajavana. Tiukan, joskus karunkin ulkokuoren alla sykki lämmin sydän ja pienen pilkkeen saattoi havaita hänen silmäkulmassaan. Vapaamuotoisessa yhdessäolossa Eeva oli hyvin seurallinen joka nautti iloisesta seurasta ja hyvästä tarjoilusta.

Ammatillinen järjestötyö oli Eeva Ratian sydäntä lähellä. Hän kuului Sairaatalous- yhdistyksen (nykyään Terveys ja Talous r.y.) hallitukseen 1963-1980, 1978 hänet kutsuttiin kunniajäseneksi. Hänellä oli varsin laaja verkosto, johon kuului sairaala- alan johtavia viranhaltijoita samoin kuin valtakunnallisia asiantuntijoita. Eeva Ratia oli yhdessä HYKS:n ravitsemusjohtajan Helvi Wagnerin kanssa eräs avainhenkilö kun Suomeen saatiin maisterin- tasoinen suur- talouskoulutus.

Eeva Ratian vapaa- aikaan kuuluivat maanpuolus- tustyö, karjalaisen perinteen vaaliminen ja jokakeväh-

set hiihtovaellukset Lapin luonnossa. Hän oli mukana Suomen Ladun johtokun- nassa vastaten Retkeilymaja Kiilopään ravintolakeittiön suunnittelusta.

Eeva Ratia on siunattu haudan lepoon hiljaisuudes- sa. Porvoon sairaala kunnioittaa hänen muistoaan ja vaalii hänen viitoittamiaan perinteitä.

Pejr Sveholm ja Kirsti Sund Kirjoittajat ovat Eeva Ratian pitkäaikaisia työtovereita ja ystäviä

Rakas äiti ja mummo

Sylvia

NURMINEN

s. 18.2.1930 Koivisto
k. 3.3.2009 Helsinki

Matka, jonka tahtoisin tehdä huolista vapaana, kuunvalossa tähtien loisteessa, minuuteni muuttuessa vahvaksi revontuleksi.
(Sylvia Nurminen 4.4.-71)

Rakkautella muistaen
Maarit perheineen
ystävät ja sukulaiset

Rakkaamme

Eeva RATIA

*27.11.1919 Koivisto
† 28.2.2009 Porvoo

*Poissa on tuska, ohi on arki ja työ,
Purjehdus on päättynyt.
Vain lempeät mainingit rantaan lyö –
Isän kotiin matkaa ja palaa.*

Kiitollisena muistaen
Kaarina
Leena
Marja-Leena, Lasse, Laura ja Katri
Eija-Liisa
Jouni, Juha, Jari ja Maria

Siunaus toimitettu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta

Rakkaamme

Hilma Helena

KESKINEN

o.s.Luukkainen

s. 27.02.1914 Koivisto, Alvatti
k. 28.02.2009 Helsinki

*”Minä ravitsen hänet pitkällä iällä, ja
suon hänen nähdä antamani pelastuksen”*
Psalmi 91:16

Kiitollisina rakkaudestasi
Sirpa-Liisa perheineen
Esa perheineen
Jaakko perheineen
Matti veli perheineen
Pekka Luukkainen
Ritti Grown
sukulaiset ja ystävät

– Puheenjohtajalt' iteltää –

Kevään 2009 vuosikokous on takanapäin. Sain johdettavakseni seuran johtokunnan sen puheenjohtajana, josta kunniaa haluan kiittää. Tehtävä on haasteellinen. Se vaatii hyvää yhteistyötä koivistolaisten ja tietyksi ensisijaisesti johtokunnan muiden jäsenten kanssa. Vuoden alusta alkoi seuran toiminnan seitsemäs vuosikymmen. Jo se kertoo, että jäsenkunta alkaa olla iäkästä ja luonnollinen poistuma kasvaa vuosi vuodelta. Sodan jaloista evakkoon lähteneet ovat olleet uskollisinta seuran jäsenkuntaa. He ovat omasta halustaan olleet mukana rakentamassa Koivisto-seuraa ja uhranneet aikaansa sen menestymiseen. Siitä kaikille veteraaneille suurkiitos.

Toisen polven koivistolaisiakin on seuran jäseninä kiitettävä määrä, mutta runsaasti on tässä joukossa niitä, jotka eivät syystä tai toisesta ole katsoneet tarpeelliseksi olla mukana tekemässä koivistolaista perinnetyötä. Heidän mukaan saaminen on Koivisto-seuran tulevaisuuden kannalta tärkeää. Kolmas polvi onkin jo etäännyneempi koivistolaisuudesta ja vain harva osaa hakeutua seuran jäseneksi omatoimisesti. Heitä eivät koivistolaiset perinteet ja perinteinen toimintakaan ehkä enää puhuttele, elleivät heidän vanhempansa ja lähiomaisensa ole osanneet pitää huolta historian tietämyksestä, sodan ja sen jälkeisen ajan kokemuksista ja Koivistosta. On vaara, että he etäännyvät kokonaan juuristaan, ellemme osaa haastaa jatkuvasti uusiutuvalla toiminnallamme heitä mukaan. Tähän työhön haluan haastaa kaikki ikääntyneemmät sukupolvet.

Koivistolaisuus elää ehkä näyttävimmän vuotuisilla Koivistojuhilla, toki myös Koiviston Viestin sivuilla. Olemme voineet kokea toinen toistaan upeampia juhlia, joiden järjestelyistä ovat vastanneet paikalliset Koivistolaisseurat. Elettinpä ennen jopa aikoja, jolloin niiden järjestämisestä kilpailtiin. Kahdeksi tulevaisuudeksi Koivistojuhlien järjestäjät ovat tiedossa, mutta sen jälkeinen jatko on vielä hakusessa. Johtokunnan onkin katsottava uusin silmin, miten tämäkin upea perinne voidaan turvata. Senkin eteen kannattaa tehdä työtä.

Hyvät koivistolaiset. Pidetään yhdessä huoli tulevaisuudesta ja perinteiden jatkumisesta. Vedetään mukaan toimintaamme myös oma jälkikasvumme. Koivistolaisuus on arvo, jota kannattaa vaalia.

Juha-Veikko Kurki, puheenjohtaja

Rakkaamme

Eero Benjami (Titi)

STRENGELL

s. 24.12.1921 Koivisto
k. 29.01.2009 Gimo Ruotsi

*Kiitos päivistä lapsuuden
kiitos vuosista jälkeen sen.*

Lämmöllä muistaen
Enni, Ensio ja
Leena-Kaarina, Anne, Jari,
Marja-Terttu
muut sukulaiset ja ystävät.

Siunaus toimitettu 27.2.2009 läheisten läsnä ollessa.

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteinä
- järjestää kotiseututilaisuuksia
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Juha-Veikko Kurki
Koivistontie 2 C, 02140 Espoo
puh. 09-541 6751, 0400-601 838
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050-516 5651
Sihteeri, Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1A2,
02280 Espoo. puh. 0440-501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/
Ratakatu 47, 53100 Lranta p. 05-5448850

Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040-564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 09-455 0501
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj
07190 Halkia
puh. 019-664 8112
Hallituksen muut jäsenet:
Hannu Veijalainen, Lahti. 03-228 5621
varalla Raimo Kyytsönen, Mäntsälä

Eero Ahtikari, Piikkiö. 050-525 5174
varalla Airi Saarinen, Turku
Seppo Mäkinen, Anjalankoski. 040-506 0430
varalla Martti Karvonen, Kausala
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400-800 752
varalla Pertti Hämäläinen, Espoo
Riitta Nurmi, Porvoo
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hanna Silfver, Piispanristi. 02-243 2940
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044-522 8098
varalla Mirja Haapanen, Hamina

Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj. Sirpa Taskinen
Intiankatu 11, 00560 Helsinki
puh. 09-797 011
Säätiön asiamies Pertti Hoikkala
Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo
puh. 040-583 5397
koivisto-saatio@kolumbus.fi

Kun vaimo metlalla pieksi

Ennen oli tapana, että kun laiva tuli lastiin niin laivan päällikkö, kippari antoi maista tulleille stevedorin lastausmiehille pullon kiitokseksi tehdystä työstä. Aine oli sitä mitä kulloinkin kipparilla sattui olemaan, vodkaa, rommia, konjakkia, viskiä.

Koivistolta kuljetti ruotsalainen laivayhtiö säännöllisesti puhelinpylväitä Irlantiin. Lastaus tehtiin aina siten, että laiva oli ulkona redillä tai diktaalissa kiinni. Tavallisesti pylväslaivat olivat diktaalissa kiinni siten, että ankkuri oli ulos ja ahteri oli töijätty diktaaliin.

Satamaan tavara tuli rautatievaunuissa, mistä ne laskettiin mereen. Pylväät uitettiin laivan viereen puomien rajaamissa lautoissa pienten hinaajien ja moottoriveneiden avulla. Laivassa lastaamassa olleilla stevedorin miehillä oli kopukat, mihin pienempi puutavara normaalisti laitettiin meressä ja joiden avulla ne nostettiin laivaan vinnin avulla. Puhelinpylväiden nostossa kopukoita ei käytetty vaan pylväät nostettiin yksi kerrallaan tai muutaman nipuissa.

Meressä oli työssä niin kutsuttu kelapaattimies, joka pienensi puomien rajaamaan lautta sitä mukaan kuin tukkimäärä meressä väheni. Hänellä oli käytössä vorotti eli vintturi minkä avulla hän pystyi kiristämään lautta rajaavaa puomikehää. Kelapaattimiehenä toimi tässä lastauksessa Hanttu Koiviston kirkonkylästä.

Aikaisimmilla kerroilla lastauksissa oli tapahtunut jotain viivettä, ja nyt kippari oli toivonut, että lastaus saataisiin valmiiksi tiettyyn aikaan, jotta laivan pääsis ajoissa matkaan. Tällä kertaa lastaus sujui hyvin ja laiva saatiin valmiiksi sovittuun aikaan. Kippari oli työstä hyvin tyytyväinen ja antoi sillä kertaa kaksi lastuupulloa.

Työ oli tullut valmiiksi jo puolilta päivin, ja työmiehet menivät innoissaan satamassa olleiden lautatapulien taakse, ns. puutavarapirssiin katsomaan, mitä ainetta kipparilla oli ollut antaa heille. Siellä pullot avattiin ja juttu alkoi luistaa.

Koivistolaisia lastuumiehiä oli Penttilästä, Mannolasta, jotka tavallisesti kulkivat pyörällä. Mukana oli myös miehiä keskeltä kauppalaa. Toiset miehistä ottivat enemmän kuin toiset. Kauppalan

miehet olivat jalkaisin matkassa ja kenties siksi olivat muita hankampia. Kun pullot oli tyhjenetty, lähtivät he satamasta kiertä-

kauppa, oli Pirhonen tullut heitä vastaan ja otti miehet kiinni. Hän oli saanut sellaisen käsityksen, että miehet olivat olleet pahaa tekemässä. Hänellä oli myös toinen poliisimies mukanaan, ja miehet vietiin poliisimestarin talossa oleeseen putkaan.

Holminigin lastuufirman johtaja Filip Holming oli jotenkin

ja täynnä mustelmia. Hän kysyi konttoristilta, että missä "Kapu" on? Konttorineiti vastasi, että tuolla se on peräkamarissa. Hanttu marssi suoraan "Kapun" puheille ja sanoi, että katso nyt mitä teit, kun hait meidät pois putkasta ja puutuit meidän asioihin. Pidä vaan huoli omista asioistasi. Me kyllä teemme työmme

Koivistolaisia merimiestari-noita Usko Ivaskan kertomina 4/4

91 vuotias koivistolainen kauppalavuri ja merimies Usko Ivaska muistelee menneitä aikoja merillä.

Usko Ivaska on m/s KAREN kapteenina 50-luvun alkupuolella jossain Itämerellä.

ja pidämme myös huolen itses-tämme. Katso nyt missä kunnos-sa olen.

Holming ihmetteli tilannetta, ja Hanttu jatkoi pauhaamistaan. Kun tulin putkasta päästyäni kotiin, oli eukko lakaisemassa pihaa metlalla, ja kun se onneton huomasi minun olevan humalassa alkoi se hakata ja piestä minua metlan varrella. Sen mentyä poikki, jatkoi eukko uunin vierestä ottamallaan ranstakalla, ja sen varsi kyllä kesti. Jos olisimme saaneet olla kaikessa rauhasa putkassa, olisimme selvinneet

aamuksi ja tulleet kotiin kertoen, että lastaus viivästyi ja piti jäädä ylitöihin ihan yön yli, jotta laiva saataisiin ajoissa klaariksi. Siten kaikki olisi sujunut hyvin. Älä hyvä mies enää toisten puutu meidän asioihimme.

Ari Ilaska

mään kotiin rantatietä pitkin.

Hanttukin asui siellä lähellä kauppalan kansakoulua. Mukana oli kolme miestä, ja he kaikki olivat hyvällä tuulella tehdystä työstä ja siitä saadusta "palkkiosta". Miehiä alkoi matkalla laulattaa, ja he kulkivat kaulakkain ja laulaen pitkin tietä. Kun he olivat päässeet jokseenkin siihen Julmahovin kohdalle, oli talon rouva jo kuullut kyseisen "jumalattoman" menon ja soittanut poliisimestari Pirhoselle ja valittanut kyseisestä pahamaineisesta käyttäytymisestä. Kun miehet olivat päässeet aseman tienhaaraan, missä oli elokuvateatteri ja Lahen Simon

saanut tietää, että hänen miehiään oli laitettu putkaan ja päätti toimia miestensä hyväksi. Hän oli heti ottanut yhteyttä poliisimestari Pirhoseen ja kysynyt olivatko miehet tehneet jotain rikollista, kun kerran olivat joutuneet putkaan. Kun hän kuuli, että miehen ainoa "rikos" oli laulaminen julkisella paikalla, niin Holming vaati Pirhosta päästämään miehet vapaaksi, ja koska poliisimestarilla ei ollut osoittaa mitään tehtyä "rikosta", niin miehet pääsivät lähtemään.

Seuraavana päivänä Hanttu ilmaantui Holmingin konttoriin vihaa puhkuen verissä päin

Olen haastatellut isääni ja kirjannut ylös hänen tarinoitaan. Tulossa on vielä ainakin tarina koivistolaisen kolmimastaisen kuunariparkki Thorvaldsenin viimeisistä purjehduksista kesällä 1939, jolloin hän oli sen perämiehenä. Isäni kertoi, että Thorvaldsen oli koivistolaisten merimiesten "koululaiva", jolla monet koivistolaiset seilasivat ja saivat merimieskoulutuksensa. Meitä on kolme veljestä ja isä on teettänyt jokaiselle

pojalleen pienoismallin niistä purjelaivoista, joilla hän on seilannut. Nuorin veljeni Tero sai sly Veenuksen, jolla isä lähti merille. Minulla on sly Thorvaldsenin pienoismalli. Vanhempi veljeni Kari sai sly Sverren, joka haaksirikkoutui Lågskärin majakan lähellä, Ahvenanmaan eteläpuolella, marraskuussa 1941, ja jonka yliperämiehenä isäni oli silloin. Vaikka laiva meni siinä haaksirikossa, niin kaikki miehistön jäsenet pelastuivat.

Koivistolaisin terveisin, Ari Ivaska

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Tiijätteks työ kukkaan?

Tunnistatteko kuvan henkilöitä? Kaarlo Hilskan äijän, härkäläläisen Ala-Mikon, hautajaiskuva vuodelta 1937. Kuva löytyi Kaarlon äidin kätköistä.

Soittoasi odottaa Eine Putus, Ala-Mikko hänenkin äijänsä puh. 040-773 0180

Tunnistaako kukaan kuvan henkilököitä? Kuva on Koiviston kirkosta vuodelta 1942, kun kirkko on juuri saatu takaisin valtauksen jälkeen. Kuvan tiedot Raimo Kyytsöselle.

Härkälästä kaivataan taloihin liittyvää aineistoa

Taloista ja pihapiiristä kaivataan valokuvia ja piirroksia. Piirrosta toivotaan sekä pihapiiristä rakennuksineen että talon pohjakuvaa huoneineen.

ERITYISESTI toivotaan kirjoitelmaa talon asukkaista, elämistä sekä miten elettiin ja toimeen tultiin. (Kaikenlaiset kirjoitelmat ovat tervetulleita, vaatimattomatkin.)

Kylän talojen kartoitustyön loppuunsaattamiseksi laitathan postia osoitteeseen Jouko Virkki, Metsolantie 30 B, 04430 Järvenpää

Härkälän Kylätoimikunta
Kata Aaltonen p. 09-4524 375

Kirjotuksii ja kuulumissii

Karjalaisten runojen iltaa vietettiin Karjalatalolla

Piirakkakahvien jälkeen istuuduimme puoliympyrän muotoisen pöydän ääreen. Katseemme kohdistui lämpöisellä shaalilla peitettyyn tuoliin: **runotuoliin**.

Tunnin verran saimme nauttia Lapsuus, Rakkaus, Meri, Muistelu ja Kotiseutumatka aiheiden alle ryhmiteltyjä runoja. Iloa, itkuja, riehakkuutta, hymyä, naurua. Tunnelmia, väkeviä tunteita ja kepeää ajatuksen lentoa! Meille paikalla olleille ilta oli ilo. Jokaisen postia lähettäneen aineistosta poimittiin ainakin yksi runo illan ohjelmaan.

Illan pääosassa olivat runoilijat Anneli Toivanen, Niilo Villanen, Helmi Kurki-Karlsson, Helka Nurmi, Maire Lehto, Terttu Ravi, Senja Mäkinen, Urho Kytönummi, Aini Päivänen, Eine Salokari, Pertti Leh-toniitty, Seppo Rytkölä sekä Jouni Aaltonen. Oivina tunteiden tulkit-sijoina toimivat Tuula Koppinen, Anja Nyroos, Raija Parkkinen, Riitta Sarastie sekä Enni Strengel.

Kiitos kaikille runoja lähettäneille, te mahdollistitte tämän elämyksen.

Helsingin Koivistolaisten puolesta illan koonnut
Kata Aaltonen

Toinenkin Veikko

Kunnia Veikko Ilmastille muistelmistaan TV:ssä. Oli toinenkin Koiviston poika, myös Veikko nimeltään, joka oli vapaaehtoisena ja vielä vähän nuorempana, siitä haluan kertoa.

Veikko Tähkäpää oli syntynyt myös 1928. Hän palveli jo syksyllä -39 YH:sta alkaen lähetin tehtävissä RTR 2:n esikunnassa Koivistolla. Jatkosotaan Veikko ilmoittautui 13-vuotiaana vapaaehtoisena. Hänet määrättiin 4. Rannikkoprikaatin viestikomppanian lähetiksi Snappertunan lohkolle Hangon rintamalle. Sieltä hänet siirrettiin Äänisen Rannikkoprikaatiin ja edelleeb Koivistolle Keltaiseen rykmenttiin.

Alle 16-vuotiaana hän joutui kuitenkin eroamaan armeijasta kuten muutkin pojat. Kuusitois-

ta täytettyään hän liittyi vielä IS-komppaniaan ja toimi siinä Koivistolla ja Virolahdella sodan loppuun asti. Mainittakoon vielä, että isä Eemil Tähkäpää oli noissa em. yksiköissä mukana viestimestarina.

Asevelvollisuutta Veikko suoritti 1948 Turussa Porin Rykmentissä. Kun selvisi, että hänellä oli jo sotilaspassi, niin hänet vapautettiin parin kuukauden palveluksen jälkeen.

Kun Salon Seudun Sotaveteraaneille selvisi, että Veikko oli nuoresta iästä huolimatta myös

sotaveteraani, niin he valitsivat hänet yhdistyksensä sihteeriksi jota tointa hän hoiti 20 vuotta.

Ansioistaan veteraanityössä hän sai Sotaveteraaniliiton kultaisten ansioristin. Veikko kuoli 2005.

Veikon muistelmat luettavissa kokonaan osoitteessa www.salon-seudunveteraanit.fi

Yrjö Tähkäpää
Koiviston Kotterlahdesta/Saarenpäästä

Koivisto pähkinänkuoressa

Uusi kirjanen Koivisto pähkinänkuoressa on tiivis johdatus entisen Koiviston pitäjän historiaan ja nykyisyyteen.

Sen ovat kirjoittaneet Sirpa Taskinen ja Tuula Koppinen. Kirjassa käydään lyhyesti lävitse Koiviston elämää ja koivistolaisten kokemia sotia, kuvataan Koiviston kirkon vaiheita sekä kerrotaan siniveristen käynneistä paikkakunnalla. Suuri osa kirjan 117 sivusta kuvaillee Koiviston kauppala ja kutakin kylää summaten näin lukuisten kyläkirjojen annin – mutta ei tietenkään korvaa niitä.

Uutena tietona kirjanen kartoittaa Koiviston nykyisyyttä. Venäjän kuntarajat eivät ole yhteneväisiä suomalaisten vanhojen alueiden kanssa. Niinpä hyvin tunnettu Primorsk on vain yksi

osa entisestä Koivistosta, joka kattaa lisäksi osan Glebytševon kuntaa. Suojeltuja Koiviston saaria taas hallinnoi Venäjän federaation Leningradin osaston luonnonvarojen komitea.

Kirjanen on tarkoitettu kaikille Koivistosta kiinnostuneille, mutta erityisen kätevä pikaopas se on nuoremmille sukupolville. Kirjasen lopussa on kattava luettelo Koivisto-aiheisesta kirjallisuudesta ja internet-sivuista, joten se on oiva johdatus myös laajempaan tutustumiseen.

Kirjasta voi ostaa koivistolaisen tilaisuuksista tai tilata Koivisto-säätiöltä (sähköposti: koivisto-saatio@kolumbus.fi tai kirjeitse: asiamies Pertti Hoikkala, Vanha Veckjärventie 11, 06150 Porvoo). Kirjasen hinta on 10€, johon postitse lähetettäessä lisätään toimituskulut.

Kaikilla on kevät

*Kevät on ilmassa
kevättä laulaa ilman linnut.*

*Puihin jo pubkeaa lehtiin silmut
vapaana laine jo rantaan lyö
vaalenee talven pimeä yö.*

*Kevät on kaikilla
vanhoilla,nuorilla
kaikilla rinnassa sykkivi syön
alkavi aika toimen ja työn.*

*Vanhakin muistavi nuoruuttaan
hän elää muistoissa
nuoruuttaan uudesta.*

*Vanhakin keväällä nojaten keppiinsä
iloiten maantiellä astelee
keväimen lämmöstä nauttien
vapaaksi niinkuin on lintunen
tuntevi itsensä ihminen.*

*Kevät on kaikilla
vanhoilla,nuorilla
leivon laulu kun ilmassa soi
käki jo kukkuu ja aamun koi
kirkkaan ja lämpimän päivän soi
kukkaset kaikille iloa toi.*

Mummon vihosta kopioi
Sylvi Martikainen Porista

Seppisen – Reitin sukuseuran kuulumisia

Seppisen - Reitin sukuseuran perustava kokous pidettiin Porvoossa 1993. Meitä on mukana lähes sata jäsentä.

Olemme kokoontuneet siitä asti joka toinen kesä ja joka toinen kesä olemme pyrkineet tekemään yhteisen matkan Koivistolle.

Viime kesänä -08 olimme Saarenmaalla. Yhteistä matkaamme joka toinen kesä ei ole ihan joka kerta onnistuttu järjestämään, mutta kesäinen tapaamisemme on onnistunut aina hyvin. Osaanottajia on ollut 40-70. Tulevana kesänä on taas tapaamisen vuoro sukukokouksen merkeissä. Tapaamme tänä kesänä Kaarinassa, toivottavasti suurella joukolla. Lisäksi olemme toimittaneet vuosittain pientä sukuviestiä jäsenillemme.

Seppisen – Reitin sukuseuran anomuksesta Suomen Koivisto-seura myönsi hopeisen ansiomerkin seuramme sukututkijalle Hannu Seppiselle hänen ansioistaan sukuseuramme kahden suvun Reitin ja Seppisen sukukirjojen tekemisestä. Seuraavassa Hannu Seppinen kertoo omasta sukututkimusharrastuksestaan.

Aluksi sukututkija tutkii omaa isänpuoleista sukuaan, kunnes hän

omasta mielestään on saanut sen suvun tutkimisen lähes valmiiksi. Sen jälkeen hän joko laajentaa tutkimuksiaan äidin puoleiseen sukuun, tai aviopuolisonsa sukuihin. Näin se yleensä menee. On myös mahdollista alkaa tutkimaan isänpuoleisen suvun elämää tarkemmin eli hakea kaikkia mahdollisia asiakirjoja, joissa mainitaan suvun vaiheista. Jos valitsee tämän tien, ei sukututkimus lopu koskaan.

Itse valitsin oman tieni eli aloin tutkimaan muitakin koivistolaisia sukuja, joihin en itse kuulu. Aloin systemaattisesti kirjaamaan kaikki Kotterlahdessa eläneet suvut, olivathan kotterlahtelaiset Seppisen kantaisän Matti Mikonpojan naapureita. Kun isoisäni isä Topias muutti Saarenpäähän, hänen jälkeläisensä liittyivät avioliittojen kautta lähes kaikkiin Saarenpään sukuihin. Oli luontevaa alkaa kirjaamaan ylös myös kaikki Saarenpään suvut.

Seuraavassa vaiheessa kirjasin ylös kaikki Hyttölän kylän asukkaat, kun tein sukukirjaa sukuseu-

ramme toisesta suvusta Reiteistä. Koska Reittien suku oli niin pieni, liitin kirjaan myös Reittien naapurisuvun Pielan. Sen jälkeen aloin kirjaamaan ylös syntymä- ja kuolintietoja kylä kerrallaan.

Kun sain sukututkimuskyselyjä eri sukujen edustajilta päätin tehdä kirjan tutkimusmateriaalistani. Kirja kertoo kaikista Koivistolla eläneistä suvuista vuosina 1741-1899. Olen liittännyt Koiviston eri lähteissä olleet henkilöt yhteiseen tiedostoon, jossa on tällä hetkellä 69441 henkilöä, jotka ovat syntyneet Koivistolla, tai heidän jälkeläisiään. tiedosto käsittää kaikki Koivistolla v. 1740-1907

syntyneet henkilöt 28355 kpl, Koivistolla v. 1740-1949 kuolleet henkilöt 30230 kpl, Koivistolla v. 1740-1907 vihityt henkilöt 12752 kpl, 10 eri koivistolaisen sukukirjan tiedot, koivistolaisten nimenmuutokset 1900-luvulla, sotaturmat v. 1914-1922 106 henkilöä, sotaturmat v.1939-1945 144 henkilöä, Karkotetut koivistolaiset Siperiassa, luettelo sotilaskarkureista 1900-luvulla, Venäjällä kuolleet koivistolaiset 1930-luvun puhdistuksissa. Tiedoston luominen on kestänyt 15 vuotta.

Sukututkijoita on kahdenlaisia, toiset tutkivat mitä tutkivat ja pitävät kaiken tiedon itsellään,

toiset tutkijat vaihtavat tietoja muiden tutkijoiden kanssa. Itse lukeudun jälkimmäiseen ryhmään ja olen mielelläni luovuttanut kaikkia tiedossani olleita tietoja, niitä haluaville. Nyt olen päättänyt luovuttaa koko tutkimustyöni Koivisto säätiölle kaikkien koivistolaisten käyttöön. Lähiajan suunnitelmiini kuuluu vielä sukukirjan tekeminen Saarenpään Hytti-suvusta. Hytin suku on Koiviston 2. suurin suku, johon kuuluu avioliittojen kautta joka kolmas koivistolainen. Heikki Martinpoika Hytillä on 18357 jälkeläistä, heidät on tarkoitus Hytin sukukirjassa esitellä. Lisätietoja voi kysellä Hannu Seppiseltä hannuseppinen@gmail.com puh. 040 7031244.

Hanna Silfver
Seppisen – Reitin sukuseura

jatkuu sivulta 1

Sunnuntain päivällisille saapui 80 vierasta. Ruuan lisäksi ohjelmassa oli professori Tapani Hovin tietoisuus bakteereista ja Paula Hovin lausuntaa. Musiikista vastasivat Satu Kallonen laulu ja sis-konsa Päivi Rikkola (os. Kallonen) piano. Sisarusten isänsä Aarne Kallonen on kotoisin Vatnuorin Petäjiköstä. Kyläyhdistyksen puheenjohtaja Helge Teikari kertoi taas ensi kesäksi suunnitellusta Vatnuorin bussimatkasta.

Onnistuneet juhlat siis kaikin puolin, joten perinne todennäköisesti jatkuu myös ensi vuonna.

Lämmin kiitos kaikille mukana olleille, sekä järjestelyissä auttaneille!

Eeva 2v. piirakan kimpussa äitinsä Päivi Rikkolan kanssa.

Uunista ulos! Paistovalmiit piiraat.

Turussa tutustuttiin 30-luvun viipurilaisiin

Turun suomenkielinen työväenopisto ja Turun Torkkelin Kilta jatkoivat vuonna 2005 alkanutta yhteistyötään luovutettuun Karjalaan liittyvien seminaarien järjestämisessä. Lauantaina 14.3. paneuduttiin opistotalon juhlasalissa Viipurin vaikuttajiin.

Marko Tikkan soitin, v. 1933 valmistettu Viipurin kukkamalli, alkoi soida itsekseen joten ensiapua tarvittiin.

Karjalan vanhan pääkaupungin 30-luvun elämästä esiteltiin henkilöitä ja kaupungin erityispiirteitä. Työväenopiston rehtori kasvatustieteiden tohtori Ilkka Virta ja tilaisuuden puheenjohtajana toiminut Turun Torkkelin Killan puheenjohtaja dosentti Eero Aantaa kertoivat luennoitsijoiden esitysten pääosissa olleen Viipurin iloisista ihmisistä tutut ja tuntemattomat viipurilaiset.

Etsiviä ja tiilenkantoa

Ilkka Virta pohjasi oman esityksensä Viipurin poliisilaitoksen etsivän osaston miehistä kirjoittamaansa sukukirjaan Viipurin Vilikka. Siinä hän kuvailee paikkaa ja aikaa joita ei enää ole sekä äidinisänsä Vilho Rissasen työskentelyä Viipurin etsivällä osastolla.

Neljännän polven viipurilainen Eero Aantaa kuvaili eloisesti

maailmanmestarin ja sotahuutosankarin, Pelastusarmeijan kersantti Alfred Puustisen elämää ja vaiheita.

– Alfred Puustinen teki työuransa tiilenkantajana rakennuksilla. Hänellä oli oma tiilipukki, millä hän kanto kerralla ennätyselliset 320 kg tiiliä maan tasalta toiseen kerrokseen. Elämänmuutoksensa jälkeen hän myi sotahuutoa myös ennätyselliset määrät, kuvaili Aantaa.

Leipomo ja harmonikka

Syntyperäinen viipurilainen, alkuperäisen Torkkelin Killan pj, arkkitehti Aija Korhonen, asui Torkkelinkatu 4:ssä olleen leipurimestari Alfred Pursiaisen kolmikerroksinen talon naapurissa. Rakennuksessa olivat sekä leipomo ja kondiittoria, kahvila että asunto. – Pursiaisen talo oli viipurilaisten kohtaamispaikka ja tuotteet mie-

liin painuvia. Ostin pikkutyttöinä markalla leivoksen, mikä pakattiin pieneen rasiaan. Kävelin se kädessäni kotiin kuin hieno rouva. Valitettavasti kotimatka oli liian lyhyt, naurahtaa Aija Korhonen,

puolalaistaustaisen Aleksandra (Satu) Jablonskij'in kanssa. Tämä kuitenkin kuoli tuberkuloosiin. Vesterinen sävelsi hänen muistokseen mm. kappaleen Soittajan kaipuu (kuultavissa Ylen Elävä arkisto

Urheilun kultaisen ansiomerkin helmikuussa vastaanottanut, Suomen tuotteliaimpiin ja arvostetuimpiin urheilukirjailijoihin kuuluva Karjala-lehden päätoimittajana Antti O. Arponen kertoi

Ilkka Virta sekä Paraisilta tulleet Liisa Ake-Helariutta (juuret Koiviston Koivusaari) ja Birgitta Granvik vaihtavat kuulumisia työväenopiston tiloissa.

jonka mukaan Pursiainen kehitti ranskalais-venäläisen konditoria-aidon Suomessa.

Harmonikan kuninkaan Vili Vesterisen elämäkerran kirjoittaja FT Marko Tikka kertoi Terijoella (Kivennapa) syntyneen Viljon muuttaneen 15-vuotiaana Viipuriin, missä hän sai töitä tanssimuusikkona viulunsoittajan kumppanina. – Vili oli lahjakkuus, joka soitti korvakuulolta. Maineikkaan Viipurin Harmonikkatehtaan johtaja Nestori Kukkola myi hänelle normaalista poikkeavan harmonikan, jossa diskanttipuolen sormitus kulki päinvastaisesti. Vesterinen soitti siis erikoisrakenteisella harmonikalla, mitä muut eivät osanneet soittaa, kuvailee Tikka nelinkertaista Pohjoismaiden harmonikkamestaria, joka nosti soitin ”pirun keuhkoista” konserttiharmonikan arvoon.

– Viljo Vesterinen oli kihloissa

sivulla). Hän ei pystynyt koskaan soittamaan sitä itkemättä, mutta soitti siitä huolimatta. Toiset muusikot eivät tieneet kappaleen taustaa ja kyselivät miksi Vesterinen soittaa tuota kappaletta, kun kuitenkin aina itkee, kertoili Tikka.

Värikkäitä persoonia

Fil. tri Karmela Bélinki on helsinkiläinen kirjailija, tutkija ja journalisti. Hän kertoi, että Viipurin juutalaiset sijoitettiin Helsinkiin ja Turkuun. Niinpä hän on syntynyt Helsingissä viipurilaisen isän ja turkulaisen äidin tyttärenä ja viettänyt lapsuutensa Turussa. Hän kertoo isänsä halunneen käydä 80-luvulla katsomassa kotitaloaan.

– Estelyistäni huolimatta isä meni sisään asuntoon ja sanoi että en mie muute, mut mie haluan katsoo onks tääl tehty mittää. Ei ollut, totesi Bélinki.

viipurilaisista olympiavoittajista. Yksi näistä oli kahden kultamitalin painija Oskari Friman.

– Oskarilta kysyttiin arvannon jälkeen, että ketä vastaan jouduit. Tämä vastasi että en mie joutunt kettää vastaa, mut joku ranskalainen joutu minnuu vastaa, valaisi Arponen painijan itsetuntoa.

Pitkän päivän aikana kuultiin lisäksi viipurilaisesta arkkitehtuurista (arkkitehti Riitta Thuneberg) ja sairaanhoidosta (reumatologi LL Raija Voipio). FM Olli Miettisen ansiokas kuvaus Tauno Nurmelasta kertoi Viipurin klassillisen lyseon oppilaasta, josta tuli kielitieteilijä, Turun Yliopiston rehtori ja akateemikko.

Monelta kantilta saivat runsaat sata Viipurista kiinnostunutta seminaarilaista kuulla käsiteltävän Viipurin vaiheita ja ihmisiä.

Kullervo Huppunen

Olen valmistelemaan kirjaa joka kertoo elämästä Koivistolla 1600-luvun alusta alkaen. Kuninkaiden ja keisareiden käynnit. Sisällissodasta, talvisodasta, jatkosodasta, evakkoajasta. Elämästä Viipurissa, Pietarissa ja Inkerinmaalla. Joutsimiehien suvusta, Ratian suvusta, Heinon suvusta ja Soukan suvusta ja mannerheiminpojasta. Tiedot olen saanut, isältä, äidiltä, papalta, kahdelta mammalta, sedältä, eräiltä tutuilta sekä Inkeriläiseltä Anna Gadjakalta.

Ainoa asia joka on varmaa on kirjan nimi, joka tulee olemaan KUIN TAI-VAAN LINNUT ja kirjan kanteen Suomen kartta vuodelta 1939.

Kirjan hinta tulee paljon riippumaan siitä valmistetaanko se pehmeisiin vai koviin kansiin. Sivujen määrä ei ole vielä tarkalleen tiedossa, kirjan koko tulee kuitenkin olemaan A5, 148 x 210.

Olisi hyvä mikäli ne koivistolaiset jotka haluavat kirjan tilata ottaisivat yhteyttä niin se helpottaisi paljon tilattavien kirjojen määrää, sillä ei niitä kannata tilata oikein paljon ylimääräisiääkään. Seurojan kautta yhteitilaukset olisivat hyvä ratkaisu.

Soitelkaa 0400 - 412 650

Aulis Soukka,
Puutarhurintie 16, 49400 Hamina

Koivisto-tuotteita myynnissä

Kortti 5€

Nukke 12cm, 12€

Koivistotuotteiden tilauksia ottaa vastaan edelleen, sihteerin vaihdosta huolimatta, Marja-Leena Montonen Suisuontie 36, 06200 Porvoo. puh. 019-668 811, 040-500 5026

Tääl' tapahtuu

Tiedättekö? - vastaukset.

1. Naisen päähinettä.
2. Sinä sunnuntaina, jona morsiuspari ensi kerran kirkossa kuulutettiin, saapui sulhanen iltapäivällä morsiamen kotiin pitämään tupakaisia eli tupakanpoltoa.
3. V. 1575.
4. Liikemies Vilho Penttilä Maksilahdesta.
5. V. 1903.
6. Koiviston merimieskoulu.
7. V. 1900
8. Keskisaaren, Kurkelan, Mannolan, Rautasen, Saarenpään ja Tiurinsaaren kansakoulut.
9. Kuusi, nimittäin Humaljoen, Saarenpään, Eistilä-Ingentilän, Partiala-Vanhankylän, Tiurinsaaren ja Keskisaaren-Alavatin kalastajaseurat.
10. Keskisaaren kyläläisten v.1911 tekemästä aloitteesta.

Kysymykset ja vastaukset tammikuun 1954 Koiviston Viestistä.

Turun ja ympäristön Koivistolaiset.

Huhtikuun Kajuuttaillassa 21.4.2009 klo 17 tutustutaan Piikkiön Koivisto-juhlien juhlapaikkaan kuvin ja kerrotaan mitä tapahtuu ja missä. Kertojana ja esittelijänä puheenjohtajamme.

Vapun vastaanottajaiset Kajuutassa 30.4.2009 klo 17 alkaen.

Tule viettämään iltaa kanssamme iloisen ohjelman ja maukkaan iltapalan merkeissä.

Toukokuun Kajuuttaillaa vietetään Äitienpäivän "räppiäisten" merkeissä.

16.6. Sipilämäen kesäteatteri Piikkiö

"Pyörällä pääsee, mutta kävelenkin ehtii".

Perinteinen vierailu Piikkiön Sipilämäen kesäteatteriin ti 16.6.2009 klo 18.30. Siellä suvine luamunäytelmä "PYÖRÄL PÄÄsee, mut käveltenki kerkkii".

Liput Seijalta 050-535 6174 tai kajuutassa.

Johtokunta

Taavetti Aataminpoika Agge

Synt. 2.5.1858 Koivistolla, kuoli 17.4.1947 Paraisilla

Taavetin lapsenlapset kutsutaan SEUKKOKOKOUKSEEN heti heinäkuussa pidettävien Koivistonjuhlien jälkeen. Koivistonjuhlat ovat 25.-26.7.2009, juhlat päättyvät sunnuntaina 26.7. iltapäivällä, jolloin voidaan siirtyä Paraisille .

Tarkoituksena on kokoontua Aggen "kantatilalle" Paraisten Gundviikkiin. Soitelkaa, ilmoittautukaa, kertokaa toiveistanne, ideoidaan yhdessä.

Matti Kaarlonpoika Agge
puh. 040-536 7701 - Matti.agge@pp.inet.fi tai
Tuula Armaksentytär Agge
puh. 040-522 1824 - t.agge@luukku.com

Perniön ja ympäristön Koivisto-kerhossa tapahtuu:

Sunnuntaina 24.5 Särkisalon seurakuntakodissa klo 12 alkaen

"Nojatuolimatka Koivistolle"

Saarenpäättä ja Koivusaarta sanoin kuvin ja kartoin.

Matkaohjeita ja mahdollisuuksia Koiviston saarten matkoille

Kahvia ja pikku purtavaa ym. ohjelmaa.

Lähempiä tietoja tarvittaessa puh. 044-5642395

Torstaina 25.6 Rantailta Honkarannassa.

heinäkuun 25 - 26 Koivisto-juhille Piikkiöön omilla autoilla.

Kylämatkoja Koivistolle jatketaan syksyllä
Tervetuloa mukaan!

Härkäläläiset sekä kaikki muutkin halukkaat matkalle

KOIVISTOLLE - HÄRKÄLÄÄN 4. - 6.7.2009

LAUANTAINA kahviretki Äyräpäähän ja vesibussiajelu

Viipurissa.

Yöpyminen Viipurissa

SUNNUNTAI Härkälässä juhlietaan 20 v. sitten alkaneita koti-seutumatkkoja sekä rannalla 10 v. sitten vietettyjä häitä.

Päivä kotikylässä.

Koiviston kirkolla ja hautausmaalla käynnit.

(kysy pääsyä omaan toivekohteeseesi)

MAANANTAI Viipurissa ennen kotiinlähtöä.

Hinta 285,- / hlö

Ilmoittautumiset 15.5. mennessä matkan toteutumisen varmistamiseksi (viimeinen ilmoittautumispäivä 10.6.)

Kata Aaltonen, ilt. p. 09-4524 375 (Härkälän kylätoimikunta)

Pornaisten Matkailu p. 0400-441589

Karhulan Ja ympäristön Koivistolaisten matka Koivistolle 18.7.2009

Lähtö Karhulasta 7.15 – Leikari 7.25 – Hamina 7.40

Matka Viipurin kautta Koivistolle, jossa venematkamahdollisuus Eistilä / Ingentilään (lisämaksu 20 euroa).

Matkan hinta muuten 85 euroa, sis. viisumin ja kenttälounaan. Omalla viisumilla 45 euroa. Matkajärjestelyistä vastaa Pornaisten Matkailu Oy. Mukaan voi päästä myös Helsingistä ja Porvoosta.

Ilmoittautumiset 31.5. mennessä

Tuomo Kokkala 050-5894443 tuomo.kokkala@kymp.net

Riitta Klemola 040-7165222 rklemola@hotmail.com

Juhannusmatka Koivusaaren 18.-21.6.2009

Matkan hinta Paraisilta ja Turusta 385,- € ja matkan varrelta tulevilta 360,- €

Lähtö Paraisien linja-autoasema	klo 5.30
Turun	6.00
Helsingin rautatieasema	8.00
Porvoon linja-autoasema	8.30
Karhulan	9.30
Haminan	9.45

Vaalimaalla pidetään ruokailutauko ja tullimuodollisuuksista riippuen poiketaan Viipurissa ainakin Sorvalin Valinnassa. Laivakuljetus Koivistolta Saarenpäähän klo 15.00, jossa majoittuminen, illallinen, sauna, iltatee ja muuta mukavaa.

19.-20.6. päivien ohjelma sovitaan Saarenpäässä, toisena päivänä on mahdollisuus tutustua Tiurinsaareen, retken kokonaishinta 330,- €sis laivakuljetus, joka jaetaan osallistujien kesken. Ja toisena päivänä voidaan tutustua saaren eri osiin, esim. polkupyöräretki Eistilään tai vaikkapa tutustuminen Kirkkosaaressa, Kiilnrintaan jne. Juhannusjuhlat luonnollisesti järjestetään nyyttikesti-periaatteella. Saarenpäässä on polkupyöriä joita voidaan oleskelun aikana käyttää. Kylässä on myös pieni vaatimaton kauppa sekä kioski.

Ilmoittautumiset Tomi Hilskalle 6.5.2009 mennessä ja kopio passista, passikuva ja viisumianomuskaavake täytettynä 15.5.2009 mennessä myös Tomi Hilskalle Suomen Autolomat Oy, Olavilinnantie 2 C 00900 Helsinki puh. 0400-883 242 / hilska@autolomat.fi.

Vihjeitä voi myös kysellä Eistilä-Ingentilä-Jaakkola kyläyhdistyksen puheenjohtaja Tuula Aggelta, joka tulee matkalle mukaan. Puh. 040-522 1824 / t.agge@luukku.com.

Saaren majoitukset ovat yksinkertaisia ja vaatimattomia. Sanniteetti ja käymälätilat pihapiirissä, sauna käytettävissä, sähköä ei saarella ole, mutta puhelinten ja akkujen lataus on mahdollista aggregaattilla iltaisin, aika ilmoitetaan myöhemmin.

Matkaan on hyvä ottaa mukavat ulkoiluasusteet ja sadevaatteet, WC-paperia, taskulamppu, hyttysöljyä sekä iloinen ja reipas retkimielinen. Huvilan sisätiloissa ei saa tupakoida eikä käyttää avotulta (kynttilöitä).

Kesän Koivistojuhlat 25.-26.7.

Tuos maaliskuun Viestis oli kii jo tietoi ensimmäisiit tulijois. Tervetullo vaa muillekii.

Jotta osaisitta varata myös tarpeeks aikaa nii täs tulloo vähä aikatauluu tapahtumist ja tapahtumispaikoist. Iha niiko ennekii on tietyst aamusest niitä tärkehii Säätiön ja johtokunna kokouksii, mutt jo enne avajaisii alkaat toimii myös nuoril tarkotetut käentaitopisteet. Siel tehähä paperii, huovutettaa, rakennetta laivoi ja leivotaa. Leivonta on kuitekii vaa lauantaitöitä.

Keskipäivä tapahtummii ovat tietystkii lipunosto ja taie- ja perinnenäyttelöie avaukset ja tietystkii kyläkokoukset, jotka on keskitetty lauantaiaks. Kilpahenkiset tarkkakätiset saavat toimintaa myöskii iltapäiväl ja sit päässääkii jo siihe ett kaik tulloot sammaa paikkaa - liikuntahallii - ja alkaa "Muistojen hetki". Viel on illakskii 19-23 varattu kävelymatkapäähähä Pontela, jossa saahaa suorittaa omakohtaista liikuntaa orkesterin tahtii.

Sunnuntain osuus alkaa perinteisest Piikkiön kirkos ja sen jälkee on aikaa varattu suvuille kokoontumissii. Pääjuhla jälkee voijaaki sanoo hyvästit ja jäähähä uottamaa seuraavaa kessää.

Tapahtumast saap tietoo myös osotteest www.koivistolaiset.net ja kellä ei oo itsel mahdollisuutta männä noil sivustoil, ni pyytäkää jälkipolvel, saatta varmast appuu.

Nähähähä myö Piikkiös toivoo Järjestelytoimikunta.

Lisäyksiä majoitustietoihin

Helmikuun Viestissä olleiden majoitusliikkeiden lisäksi kannattaa tiedustella

- Turun Krist Opisto Turku (hotelli/hostelli)
p. 02-412 3070

- V-S Kansanopisto Paimio (hotelli/hostelli)
p. 02-477 9024